

Prof. Alma Fazil Obad
Stručna savjetnica za kulturu u Gradu Mostaru

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA AUTORA AHMETA HUKIĆA MOSTAR, ĆORO VICA KUĆA

Poštovani posjetioци,

Lijepo Vas pozdravljam u prostoru prelijepе Ćorovića kuće u kojoj smo se okupili povodom izložbe fotografija Ahmeta Hukića, autora koji je do sada priredio devet samostalnih izložbi a njegove fotografije imali su priliku vidjeti ljudi diljem planete od Evrope do Azije, od Australije do Amerike. Stekao je i počasno zvanje Međunarodne fondacije za umjetničku fotografiju. Predstavlja mi zadovoljstvo da gospodinu Hukiću po drugi put u ovom prostoru otvorim izložbu i makar ne spadam u red onih kojima je poznavanje fotografije užе područje djelatnosti, prevagnula je umjetnička povezanost i razumijevanje. Stoga ću samo predočiti kako sve ovo izgleda iz moje vlastite vizure. Pa da krenem od samog naziva večerašnje izložbe „Pozdrav Mostaru“. Ove dvije riječi, mogu sadržavati optimizam koji se nudio sa nekadašnjih razglednica ali mogu imati i dublji smisao obraćajući se na najljepši mogući način gradu i njegovim građanima, obzirom da gospodin Hukić već dugih deset godina živi i radi u Mostaru. To svakako potvrđuju i fotografije portreta kao i fotografija Mostara pod nazivom „Stari sa Huma“. No, čini mi se da bi bilo sasvim nebitno, baviti se temama i motivima večerašnje izložbe. Naprosto, svaka od fotografija, fascinantna je na svoj način i ostavlja nas bez daha. Ovdje su umjetnost i umijeće u korelaciji i pitam se da li je nešto ovakvo mogao uhvatiti samo objektiv ili je gospodinu Hukiću, ipak, u pomoć priskočila neka nadnaravna sila.

Znamo da fotografija zaustavlja vrijeme koje je u neprekidnom toku i da hvata trenutak. Umjetnička fotografija uvijek zaustavlja onaj trenutak koji je bitan i u kojem pronalazimo smisao i suštinu onoga što gledamo, dok sama kompozicija otkriva inspiraciju i darovitost autora i svega onoga što nam je fotografijom htio reći ili pak poručiti.

Poznato je da fotografija datira još iz prvih decenija 19. stoljeća a karakterizira je to što može ponuditi mnoštvo sadržaja sa informacijama i detaljima i u tome smislu može imati prednost nad tradicionalnim medij ima. Razlikujemo dokumentarnu, umjetničku, reklamnu, portretnu fotografiju a polja primjene fotografije su ogromna. Ako bi se iz toga mnoštva trebala opredijeliti za ono što radi naš Ahmet Hukić onda je to za mene umjetnička i iskrena fotografija. Svoje, da ga tako nazovemo, crtanje pomoću svjetla, gospodin Hukić radi na način koji je davno prerašao tehničke zahtjeve i njegove fotografije možemo s pravom smatrati ogledalom ljepote. A za fotografa možda i jeste veoma bitno na koji način se gleda i doživljava sve oko sebe. Jer ta inspirativna energija, koja se prema nama emanira na ovim fotografijama možda govori više od hiljadu riječi. Počesto sam sklona reći da stvaralački imperativ pobjeđuje sve prepreke koje nam postavljaju ili nameću okolnosti. Stvaralaštvo Ahmeta Hukića lako ruši sve barijere. Dovoljno je pogledati njegove: orla, bjeloglavog supa, sjenicu, labudove, patke, njegove džamije, stepenice, pejzaže, zimske motive, portrete, kulturnu baštinu poput Blagajske tekije, Točka, Pjesme uz ognjište, potom osebujni kolorit njegovih leptira, bubamare, a tek kakvu bajkovitost pružaju Magle iznad Sarajeva ili pak sklad geometrijskih oblika i boja u Vinogradu Žitomislića.

Sigurna sam da „Pozdrav iz Mostara“ Ahmeta Hukića, nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Njego-

ve fotografije nisu samo za gledanje. One odišu čistotom, mirom, tajanstvenošću. U njih je utkana radost. Kroz njih osluškujemo, dodirujemo, zamišljamo. Bolji i ljepši svijet koji nam ovaj vrijedni tragalac i večeras nesebično daruje. Pa red je da onda Ahmetu Hukiću i odzdravimo iz Mostara.

Mostar je i vaš grad i on će vas čekati da ga ponovno obaspete sunčevom toplinom koja se na Vašim fotografijama nikada ne gasi.

Živjeli!